

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 34.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513902011600/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

Sagen let. Snart skyndte Søren sig at læsse paa under en befriende Følelse af, at nu var han over den Pine.

Det blev en træls Hjemkørsel med de magre Stude, der næsten krøbe frem i det dybe Sand. Engang imellem stode de stille og pustede, men fremad gik det dog ud i det ensomme Mose- og Klitlandskab. Solen gik under, og Dagen sov ind, alle Lyde stilnede af, kun Naturens Aandedræt hørtes, mens Køretøjet skred langsomt længere og længere ud i Stilheden.

Studene dinglede af Slaphed; tilsidst kunde de ikke flytte en Fod. Han saa medlidende paa dem og tænkte, at han gjerne vilde tage et Tag for dem, om det kunde have nyttet. Saa lokkede han dem med venlige og opmuntrende Raab et Stykke frem igen.

Endelig svingede han ind paa sin egen Hedelod, hvor han skimtede sit Hus i Sommernattens lette Taage.